

no-stra in su-o cor-po-re fer-ret, nostrasque
 ma-cu-las San-gui-ne su-o di-lu-e-ret; ut qui
 an-ti-qui ho-stis cor-ru-e-ra-mus in-vi-di-a,
 et i-psi-us re-sur-ge-re-mus cle-men-ti-a.
 Te per e-um, Do-mi-ne, sup-pli-ces ro-gamus,
 ac pe-ti-mus, ut pro a-li-o-rum ex-ces-si-bus
 nos di-gne-ris ex-au-di-re, qui pro no-stris non
 suf-fi-ci-mus ex-o-ra-re. Tu i-gi-tur, clemen-

tis-si-me Do-mi-ne, hos fa-mu-los tu-os, quos
 a te se-pa-ra-ve-runt fla-gi-ti-a, ad te
 re-vo-ca pi-e-ta-te so-li-ta. Tu nam-que nec
 A-chab sce-le-stis-si-mi hu-mi-li-a-ti-o-nem
 de-spe-xi-sti, sed vin-di-ctam de-bi-tam pro-te-
 la-sti. Petrum quoque la-cry-mantem ex-au-di-sti,
 cla-ves-que post-mo-dum cœ-le-stis re-gni i-psi
 tra-di-di-sti; et con-fi-ten-ti la-tro-ni e-jus-dem

re-gni præ-mi-a pro-mi-si-sti. Er-go, clemen-

tis-si-me Do-mi-ne, hos, pro qui-bus pre-ces

ti-bi fun-di-mus, clemens re-col-li-ge, et tu-æ

Ec-cle-si-æ gre-mi-o red-de, ut ne-quaquam de

e-is va-le-at tri-um-phare ho-stis, sed ti-bi

re-con-ci-li-et Fi-li-us, ti-bi co-æ-qua-lis,

e-mun-det-que e-os ab om-ni fa-ci-no-re, et

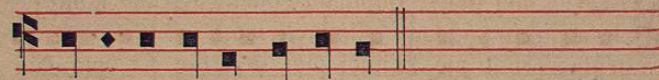
ad tu-æ sa-cratis-si-mæ Cœ-næ da-pes di-gnetur

ad-mit-te-re. Sic-que su-a Car-ne, et Sanguine

re-fi-ci-at, ut post hu-jus vi-tæ cursum ad cœ-

le-sti-a re-gna per-du-cat.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo :

Jesus Christus Filius tuus Dŏminus noster, qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per ōmnia sæcula sæculŏrum. *ŕ.* Amen.

Præfatione finita, Pontifex super faldistorium, et ministri super tapetia, et Clerus, et populus ad terram prosternuntur, et Cantor inchoat, schola prosequente, Antiphonam et Psalmos sequentes :

Antiphona.

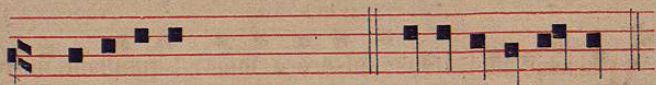
1 Toni.

Cor mundum cre-a in me De-us : et

spi-ritum rectum in-no-va in vi-sce-ri-bus me-is.

Ps. Mi-se-re-re. E u o u a e.

Psalmus 50. Miserere mei Deus : secundum. 41.

PSALMUS 50.

MISERERE mei Deus, quoniam conculcavit me homo ; *
 tota die impugnans tribulavit me.
 Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam
 multi bellantes adversum me.
 Ab altitudine diei timebo : * ego vero in te sperabo.
 In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi : * non
 timebo quid faciat mihi caro.
 Tota die verba mea execrabantur : * adversum me omnes
 cogitationes eorum in malum.
 Inhabitabunt et abscondent : * ipsi calcaneum meum
 observabunt.
 Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos fa-
 cies illos : * in ira populos confringes.
 Deus vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrymas
 meas in conspectu tuo.
 Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici
 mei retrorsum.
 In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi quoniam
 Deus meus es.
 In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : *
 in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.
 In me sunt Deus vota tua : * quae reddam, laudationes
 tibi.
 Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes
 meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine vi-
 ventium.
 Gloria Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 56.

MISERERE mei Deus, miserere mei : * quoniam in te
 confidit anima mea.
 Et in umbra alarum tuarum sperabo, * donec transeat
 iniquitas.
 Clamabo ad Deum altissimum, * Deum qui benefecit
 mihi.
 Misit de caelo, et liberavit me : * dedit in opprobrium
 conculcantes me.
 Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, *
 et eripuit animam meam de medio catulorum leonum :
 dormivi conturbatus.
 Filii hominum dentes eorum arma et sagittae : * et lingua
 eorum gladius acutus.
 Exaltare super caelos Deus, * et in omnem terram glo-
 ria tua.
 Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt
 animam meam.
 Foderunt ante faciem meam foveam : * et incidierunt
 in eam.
 Paratum cor meum Deus, paratum cor meum : * cantabo,
 et psalmum dicam.
 Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara : * ex-
 urgam diluculo.
 Confitebor tibi in populis Domine : * et psalmum dicam
 tibi in gentibus.
 Quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia
 tua, * et usque ad nubes veritas tua.
 Exaltare super caelos Deus ; * et super omnem terram
 gloria tua.
 Gloria Patri. Sicut erat, etc.
 Quibus dictis, Pontifex, ab accubitu surgens, dicit
 super poenitentes :
 Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.
 Pater noster, reliqua secreto.

- V.** Et ne nos inducas in tentationem.
R. Sed libera nos a malo.
V. Dómine, non secúndum peccáta nostra faciás nobis.
R. Neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis.
V. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum anti-
 quárum.
R. Cito anticipent nos misericórdiæ tuæ.
V. Convértere, Dómine, úsquequo.
R. Et deprecábilis esto super servos tuos.
V. Salvos fac servos tuos, et ancillas tuas.
R. Deus meus, sperántes in te.
V. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis.
R. A fácie inimíci.
V. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto.
R. Et de Sion tuére eos.
V. Dómine, exáudi orationem meam.
R. Et clamor meus ad te véniat.
V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spírítu tuo.

OREMUS.

ADESTO, Dómine, supplicatióibus nostris, et me, qui
 étiam misericórdia tua primus indígeo, clemé-
 ter exáudi, et quem non electiõe mériti, sed dono grátia
 tuæ constituísti hujus óperis ministrum, da fidú-
 ciam tuí mún-eris exequé-ndi, et ipse in nostro ministé-
 rio, quod tuæ pietátis est, operáre. Per Dóminum nostrum
 Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et re-
 gnat in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula
 sæculórum. **R.** Amen.

OREMUS.

PRÆSTA, quæsumus Dómine, his fámulis tuis dignum
 pœnitentiæ fructum, ut Ecclesiæ tuæ sanctæ, a cu-
 jus integritáte deviáverant peccádo, admissórum vé-
 niam consequé-ndo reddántur innóxi. Per Christum
 Dóminum nostrum. **R.** Amen.

OREMUS.

PRECOR, Dómine, tuæ cleméntiam majestátis, ut his
 fámulis tuis peccáta et facínora sua confiténtibus
 véniam præstáre, et præteritórum criminum víncula
 relaxáre dignéris: qui húmeris tuis ovem pèrditam re-
 duxísti ad caulas, et Publicáni preces placátus exaudísti;
 tu étiam, Dómine, his fámulis tuis placáre; tu horum
 préci- bus benignus assiste; ut in confessiõe flébili per-
 mané-ntes, cleméntiam tuam celériter exórent, ac san-
 ctis altáribus restitúti, spei rursus ætérnæ, ac cœlésti
 glóriæ reforméntur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre
 in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæcu-
 lórum. **R.** Amen.

OREMUS.

DEUS, humáni géneris benigníssime cónditor, et misericordíssime reformátor, qui hóminem invídiá diaboli ab æternitáte dejéctum, únici Filii tui sángine redemísti, vivífica hos fámulos tuos, quos tibi nullátenus mori desideras; et qui non derelínquis dévios, assúme corréctos, móveant pietátem tuam, quæsumus, Dómine, horum famulórum tuórum lacrymósa suspiria; tu eórum medére vulneribus; tu jacéntibus manum pórrige salutárem, ne Ecclésia tua álqua sui córporis portióne vastétur; ne grex tuus detriméntum sustineat; ne de familiæ tuæ damno inimicus exúltet, ne renátos lavácro salutári mors secúnda possideat. Tibi ergo, Dómine, súpplícés fúndimus preces, tibi fletum cordis effúndimus; tu parce cónfíténtibus, ut imminéntibus pœnis senténtiam futúri júdicii, te miseránte, non incidant; nésciant quod terret in ténebris, quod stridet in flammis, atque ab erroris via ad iter revérsi justitiæ, nequáquam ultra novis vulneribus sauciéntur, sed integrum sit eis ac perpétuum, et quod grátia tua cóntulit, et quod misericórdia reformávit. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

OREMUS.

DEUS miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitudínem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum criminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hos fámulos tuos, et remissiónem sibi ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntes, deprecátus exáudi. Rénova in eis, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum

redemptiósni annécte. Miserére Dómine gemituum, miserére lacrymárum eórum; et non habéntes fidúciam, nisi in misericórdia tua, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

OREMUS.

MAJESTATEM tuam súpplícés deprecámur, omnipotens ætérne Deus, ut his fámulis tuis, longo squalóre pœniténtiæ macerátis, miseratiónis tuæ véniam largíri dignéris; ut nuptiáli veste recépta, ad regálem mensam, unde ejécti fúerant, mereántur introire. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

ABSOLUTIO.

DOMINUS Jesus Christus, qui totius mundi peccáta sui traditióne, atque immaculáti Sanguinis effusióne dignátus est expurgáre, quiq; discipulis suis dixit: Quæcúmque ligavéritis super terram, erunt ligáta et in cœlis, et quæcúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in cœlis: de quorum número me, quamvis indignum, ministrum esse vóluit, intercedénte Dei Genitricé Mariá, et beáto Michaéle Archángelo, et sancto Petro Apóstolo, cui data est potéstas ligándi, ac solvéndi, et ómnibus Sanctis; ipse per ministérium meum ab ómnibus peccátis vestris, quæcúmque aut cogitatióne, aut locutióne, vel operatióne negligénter egistis, vos absólvat sancti sui Sanguinis interventióne, qui in remissiónem peccatórum effúsus est; atque a vínculis peccatórum absólvatos perducere dignétur ad regna cœlórum. Qui cum Deo Patre, et Spírítu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tunc Pontifex aspergat eos aqua benedicta, et thurificet eos, dicens:

Exúrgite qui dormitis, exúrgite a mórtuis, et illuminábit vos Christus.

Ultimo dat eis indulgentiam, prout sibi placuerit. Qua data, manibus elevatis, et supra illos extensis, dicit solemnem Benedictionem :

PRECIBUS et méritis beátæ Mariæ semper virginis, beáti Michaélis Archángeli, beáti Joánnis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et ómnium Sanctorum misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis ómnibus peccáti vestris perducatur vos ad vitam æternam. *R.* Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissionem ómnium peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens, et misericors Dóminus. *R.* Amen.

Ultimo benedicit eis, dicens :

Benedicat vos omnipotens Deus, Pa *✠* ter, et Fi *✠* lius, et Spiritus *✠* sanctus. *R.* Amen.

Quo facto, crines et barbam quam nutrierant, deponunt; et vestibus poenitentialibus dimissis, se cultioribus, et mundioribus induunt.

DE OFFICIO

IN FERIA QUINTA COENÆ DOMINI, CUM BENEDICITUR

OLEUM CATECHUMENORUM ET INFIRMORUM,

ET CONFICITUR CHRISMA.

Hac die singulis annis benedicatur Oleum Catechumenorum, et Infirmorum, et conficitur Chrisma. Mane itaque Sacrista, vel ille ad quem spectat, omnia quæ ad Oleorum benedictionem, et Chrismatis confectionem necessaria sunt, parat, videlicet: Tres ampullas oleo mundissimo plenas, quas in sacrario ponit, et diligenter custodit; unam ad Oleum Infirmorum, aliam ad Oleum Catechumenorum, tertiam quæ major sit, ad Chrisma: Et hæc tertia cooperiri debet de panno sericeo albo; prima autem et secunda de sericeo panno alterius coloris sint coopertæ: Duas mappulas mundas, sive vela, pro Diaconis, qui ampullas oleorum pro Chrismate, et oleo Catechumenorum de sacristia ad Chorum portare debent; et ultra hæc sedem, seu faldistorium, et credentiam consuetam. Paratur etiam alia sedes in presbyterio ab opposito altaris, juxta gradus circa finem presbyterii; et ante ipsam sedem versus altare paratur mensa mappis ornata, quæ sit juxta sedem, inter ipsam, et altare. Juxta dictam sedem hinc, et inde, magis tamen ad finem presbyterii, posita sint scamna pro duodecim Sacerdotibus, ita ut ibidem sedentes facies vertant ad altare.

Deinde hora competenti Pontifex venit ad Ecclesiam, ubi parat se ad Missam omnibus Pontificalibus ornamentis pretiosis albi coloris. Parant se etiam ministri Pontificis, et ultra illos duodecim Presbyteri, septem Diaconi, septem Subdiaconi, Acolythi, et alii necessarii,